

Arrest

nr. 115 540 van 12 december 2013
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. U bent geboren in het dorp Dane Siasang, gelegen in het district Behsud Awal van de provincie Wardak. U bent een sjiitisch moslim. U bent nooit naar school geweest; u bleef thuis bij uw moeder.

Negen jaar geleden bent u religieus gehuwd met N. A.. Jullie hebben een zoon, A. H., en een dochter, S..

Uw vader werkte als hulp voor ene Mullah Agha Jan, een 'kuchi' die telkens in de tweede maand van het jaar naar jullie regio kwam en er tot aan de zomer in de bergen rondom uw dorp verbleef. De rest van het jaar bleef uw vader thuis.

Op een dag had Mullah Agha Jan uw vader verzocht om u aan hem uit te huwelijken. Uw vader had dit geweigerd omdat u al getrouwd was en kinderen had, maar toch had Mullah Agha Jan daarna nog een aantal keer dezelfde vraag gesteld. Omdat uw vader bleef weigeren, werd hij op een dag door de mannen van Mullah Agha Jan in elkaar geslagen. Uw moeder verbood hem daarop om nog langer voor deze man te werken. Uw vader ging akkoord en begon te werken op de landbouwgronden van de familie. Een aantal dagen later was u alleen thuis met uw moeder toen twee onbekenden jullie huis binnenvielen. Uw moeder werd vastgebonden op een stoel en u werd voor haar ogen aangerand. U en uw moeder waren buiten bewustzijn toen uw vader, broer en echtgenoot daarna van de velden terugkwamen. Uw vader vermoedde dat deze onbekende mannen bij Mullah Agha Jan hoorden en jullie besloten het land te verlaten. In de tweede maand van 2012 bent u met uw echtgenoot, kinderen, ouders en twee broers naar Iran gevlucht. Jullie huurden een huis in de Iraanse hoofdstad en na drie à vier maanden reisde u met uw echtgenoot en kinderen naar Turkije. Uw ouders en broers zijn achtergebleven in Teheran. Vanuit het Turkse Istanbul gingen jullie naar Griekenland. U nam er met de kinderen het vliegtuig naar een voor u onbekende bestemming van waaruit u de trein hebt genomen naar België. Op 12 oktober 2012 dient u met uw minderjarige kinderen een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Uw echtgenoot is vanwege problemen met de smokkelaar achtergebleven in Griekenland.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u naast Mullah Agha Jan ook 'de kuchi's' in het algemeen. Daarnaast vreest u de Taliban omdat ook zij het leven in Afghanistan onveilig maken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en wel om volgende redenen.

U verklaart dat uw vader werkte voor ene Mullah Agha Jan, een 'kuchi' die uw vader verschillende malen had gevraagd om u aan hem uit te huwelijken. Uw vader weigerde dit omdat u al gehuwd was en twee kinderen had. Toen uw vader op een dag door de mannen van Mullah Agha Jan in elkaar werd geslagen, besloot uw moeder dat hij niet meer mocht gaan werken maar in plaats daarvan maar op de landbouwgronden moest helpen met zijn zoons en uw echtgenoot (CGVS, pp. 12-13). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande deze gebeurtenissen vaag zijn waardoor ze niet kunnen overtuigen. U gevraagd om de mannen van Mullah Agha Jan, die uw vader in elkaar hebben geslagen, te beschrijven, stelt u dat uw vader hen wel heeft gezien, maar niet heeft beschreven. U gevraagd om hoeveel mensen het ging, dient u evenzo het antwoord schuldig te blijven. U stelt weliswaar dat uw vader werd geslagen door de mensen waar hij mee samenwerkte, maar evenmin slaagt u erin om een enkele persoon bij naam te noemen. Het kan niet overtuigen dat u geen enkele naam kunt noemen van een persoon waar uw vader mee samenwerkte. U gevraagd of u gepeild heeft naar meer informatie, stelt u dat u dit niet hebt gedaan daar jullie met jullie zelf begaan waren, net een reden waarom er van u kan verwacht worden op zijn minst een poging te doen meer info te vergaren over diens belagers (CGVS, p. 14). Mochten deze feiten daadwerkelijk zijn voorgevallen, dan mag op zijn minst van u verwacht worden dat u hierover uitvoerigere verklaringen zou kunnen afleggen. Dat u dermate weinig informatie kunt verschaffen over wat uw vader heeft meegemaakt, is niet aannemelijk en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede (CGVS, p. 14).

Ook over Mullah Agha Jan dient opgemerkt dat u dermate weinig informatie kan geven dat het afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. U stelt dat hij een 'kuchi' is die overal naartoe trekt en zich met zijn mannen vanaf de tweede maand van het jaar tot aan de zomer in jullie regio vestigt. U gevraagd waar ze zich vestigen, geeft u het oppervlakkige antwoord 'in de bergen'. Omdat ze zich van de ene plek naar de andere plek verplaatsen, kunt u niet duiden waar ze juist in de bergen verbleven. Het is echter weinig aannemelijk dat uw verklaringen dienaangaande zo vaag zijn, temeer u stelt dat uw vader van zaterdag tot donderdag van 7u tot 17u voor Mullah Agha Jan werkzaam was. Gezien uw vader dit werk al deed 'van sinds u het zich kan herinneren' en uw vader elke dag naar huis kwam, is het weinig plausibel dat u niet in staat bent om te duiden op welke plaatsen in de bergen Mullah Agha Jan en zijn mannen verbleven. Evenmin weet u waar Mullah Agha Jan en zijn mannen de rest van het jaar rondtrokken, noch weet u of deze man getrouwd is en kinderen heeft. Uw vage verklaringen kunnen niet overtuigen en doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS, pp. 7 & 15). Mocht u werkelijk met uw ouders en broers gevlucht zijn naar Iran en drie à vier maanden met hen in Teheran hebben doorgebracht alvorens verder te reizen, dan mag van u verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen verschaffen over Mullah Agha Jan en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast verklaart u dat er op een dag twee onbekende mannen jullie huis zijn binnengevallen en u hebben aangerand. Uit een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen blijken echter een

aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid hiervan ernstig ondermijnen. Zo verklaart u op het gehoor dat u hebt afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, dat de twee onbekende mannen bij hun vertrek aan u hadden gezegd dat u zich moest aanmelden bij de 'kuchi'. Daarnaast verklaart u bij DVZ dat ze u hebben aangerand uit wraak voor uw weigeringen en om uw eer te bedoezelen. U liet tijdens uw verklaringen aldaar geen onzekerheid blijken. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat u niet zeker weet of deze twee onbekenden 'kuchi's' waren die bij Mullah Agha Jan hoorden. U stelt 'zo goed als zeker' te zijn dat er een link is tussen de twee onbekenden en de mannen van Mullah Agha Jan die uw vader hebben aangevallen. U gevraagd waarop u zich baseert om dit te stellen, geeft u aan dat uw vader dit afleidde toen uw moeder hem het incident beschreef. U dan gevraagd waaruit uw vader afleidde dat het dezelfde mensen betrof, geeft u aan dat uw vader dit dacht, waaruit andermaal blijkt dat dit louter vermoedens zijn. Gezien deze wisselende verklaringen wordt u gevraagd of de twee onbekenden u iets hebben gezegd toen ze jullie huis binnenvielen en u antwoordt dat u ze niet kon verstaan toen ze u aan uw handen vastnamen en dat ze daarna niets meer hebben gezegd. Ook uw moeder zou buiten bewustzijn zijn geweest en niets gehoord hebben. U met uw eerdere verklaringen geconfronteerd, stelt u dat u tijdens het interview bij DVZ 'niet in de beste mentale toestand was om alles te verklaren' omdat u bezorgd was en dat de tolk u niet perfect verstond en dat u alles huilend heeft verteld. Dit is geen afdoende uitleg, temeer u zeer expliciet was in uw verklaringen ten aanzien van DVZ en u het gehoorverslag, nadat het u in het Dari werd voorgelezen, voor akkoord hebt ondertekend. Uw tegenstrijdige verklaringen doen dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid (Vragenlijst DVZ, 17/10/2012 & CGVS, pp. 13 en 16).

Gezien u expliciet stelt dat uw familie omwille van uw problemen Behsud Awal heeft verlaten en naar Iran is vertrokken en gezien u de door u aangehaalde problemen niet aannemelijk hebt gemaakt kan er van uitgegaan worden dat u nog wel degelijk over een sociaal netwerk in Afghanistan beschikt waarop u kan terugvallen (CGVS, p. 17).

Betreffende uw verklaringen dat u alle 'Kuchi's' vreest en dat ook de Taliban het leven van de mensen in uw land onveilig maakt, dient opgemerkt dat u verklaart geen indicaties te hebben dat u bij terugkeer 'de kuchi's' dient te vrezen en dat u persoonlijk nooit problemen heeft gehad met de Taliban. Uit deze louter hypothetische verklaringen kan bijgevolg niet worden afgeleid dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren (CGVS, p. 17).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt u de vluchtelingenstatus geweigerd.

De door u neergelegde taskara is niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen aangezien dit document betrekking heeft op uw identiteit en dit is een gegeven dat hier niet wordt betwist.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Behsud Awal van de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze "Eligibility Guidelines" en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een

analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict" dd. 22 maart 2013) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en dat deze daling zich verder heeft doorgezet voor het ganse jaar 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Regionale Analyse" dd. 21 maart 2013) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de Behsud-districten van de provincie Wardak enkel sporadisch geweld voorkomt. Deze geweldssituatie is gerelateerd aan conflicten tussen de Hazara's en de nomadische Kuchi's. Dit geweld is een jaarlijks weerkerend fenomeen. Het geweld in de Behsud-districten is in ieder geval niet aanhoudend van aard en is bovendien beperkt in de tijd. De impact op het leven van de inwoners van deze districten is beperkt. Er zijn ook weinig slachtoffers te betreuren bij de sporadische gewelduitbarstingen. Het betreft hier geen situatie van veralgemeend willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Behsud Awal van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekster voert de schending aan van artikel 48/1 t.e.m. artikel 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen dan wel haar subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift de UNHCR Guidelines Afghanistan 2010 tot alsook een artikel van Wikipedia over de Kuchi's.

Ter terechtzitting legt verzoekster een nota met bijkomende stukken neer: (i) de bijlage 26 van haar echtgenoot, N. A., (ii) de oproeping van voornoemde door het Commissariaat-generaal en (iii) de nota's genomen door de raadvrouw van N. A. tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal op 2 december 2013.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas.

Verzoekster verklaart Mullah Agha Jan te vrezen, een Kuchi die van verzoeksters vader - die voor voornoemde werkte - eiste dat hij haar aan hem zou uithuwelijken.

Verzoekster legt vooreerst zeer vage verklaringen af over de problemen die haar vader vanwege Mullah Agha Jan heeft ondervonden. Verzoeksters vader weigerde verzoekster uit te huwelijken omdat verzoekster al gehuwd was en twee kinderen had; verzoeksters vader werd vervolgens in elkaar geslagen waardoor hij van haar moeder niet meer mocht gaan werken maar in plaats daarvan zijn zoons en verzoeksters echtgenoot op de landbouwgronden moest helpen. Verzoekster stelt weliswaar dat haar vader werd geslagen door de mensen waar hij mee samenwerkte, maar slaagt er niet in om ook maar één enkele persoon bij naam te noemen, noch om toe te lichten over hoeveel personen het ging. Het gaat immers om een cruciale gebeurtenis binnen het asielrelaas waarvan mag verwacht worden dat verzoekster hierover meer uitvoerige verklaringen zou kunnen afleggen indien deze feiten zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan.

Ook over Mullah Agha Jan kan verzoekster dermate weinig informatie geven zodat dit verder afbreuk doet aan haar geloofwaardigheid. Verzoekster stelt dat hij een kuchi is die overal naartoe trekt en zich met zijn mannen vanaf de tweede maand van het jaar tot aan de zomer in hun regio vestigt. Zij kan zelfs niet bij benadering aangeven waar precies zij in de bergen verbleven. Aangezien verzoekster verklaarde dat haar vader van zaterdag tot donderdag van 7u tot 17u voor Mullah Agha Jan werkzaam was, elke dag naar huis kwam en hij dit werk al deed van sinds verzoekster het zich kan herinneren mag worden verwacht dat verzoekster minstens bij benadering kan aangeven op welke plaats in de bergen Mullah Agha Jan en zijn mannen verbleven. Dat verzoekster evenmin weet of deze man getrouwd is en kinderen heeft ondermijnt de geloofwaardigheid van haar problemen verder. Dat verzoekster geen scholing heeft gehad, huisvrouw was die bij haar ouders inwoonde en de woning nooit verliet is geen aannemelijke verklaring voor verzoeksters vage en oppervlakkige kennis van cruciale elementen uit haar asielrelaas. Verzoekster was immers met haar ouders naar Teheran gevlucht en zou daar met hen nog drie à vier maanden hebben doorgebracht alvorens verder te reizen. Er mag dan van haar verwacht worden dat zij meer informatie zou kunnen verschaffen over Mullah Agha Jan en de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

Bovendien legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de inval in haar huis en de aanranding waarvan zij slachtoffer zou geweest zijn. De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat: *“Zo verklaart u op het gehoor dat u hebt afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, dat de twee onbekende mannen bij hun vertrek aan u hadden gezegd dat u zich moest aanmelden bij de ‘kuchi’. Daarnaast verklaart u bij DVZ dat ze u hebben aangerand uit wraak voor uw weigeringen en om uw eer te bedoezelen. U liet tijdens uw verklaringen aldaar geen onzekerheid blijken. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat u niet zeker weet of deze twee onbekenden ‘kuchi’s’ waren die bij Mullah Agha Jan hoorden. U stelt ‘zo goed als zeker’ te zijn dat er een link is tussen de twee onbekenden en de mannen van Mullah Agha Jan die uw vader hebben aangevallen. U gevraagd waarop u zich baseert om dit te stellen, geeft u aan dat uw vader dit afleidde toen uw moeder hem het incident beschreef. U dan gevraagd waaruit uw vader afleidde dat het dezelfde mensen betrof, geeft u aan dat uw vader dit dacht, waaruit andermaal blijkt dat dit louter vermoedens zijn. Gezien deze wisselende verklaringen wordt u gevraagd of de twee*

onbekenden u iets hebben gezegd toen ze jullie huis binnenvielen en u antwoordt dat u ze niet kon verstaan toen ze u aan uw handen vastnamen en dat ze daarna niets meer hebben gezegd. Ook uw moeder zou buiten bewustzijn zijn geweest en niets gehoord hebben. U met uw eerdere verklaringen geconfronteerd, stelt u dat u tijdens het interview bij DVZ 'niet in de beste mentale toestand was om alles te verklaren' omdat u bezorgd was en dat de tolk u niet perfect verstond en dat u alles huilend heeft verteld."

Verzoekster wijt de tegenstrijdigheden aan de tolk. Zij zou bij de Dienst Vreemdelingenzaken bijgestaan zijn door een tolk Dari/Farsi die echter van Iraanse origine was. Verzoekster vervolgt dat er verschillen bestaan tussen het Perzisch dat gesproken wordt in Iran en in Afghanistan.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat alle verklaringen die door verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden afgelegd na afloop aan haar werden voorgelezen. Verzoekster heeft deze verslagen vervolgens bij wijze van goedkeuring ondertekend. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt bij de aanvang van ieder gehoor onder meer de rol van de tolk uitgelegd en er tevens op gewezen dat verzoekster eventuele problemen met de tolk moet melden. Men heeft bij het Commissariaat-generaal verzoekster ook gevraagd of het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen is waarop zij bevestigend heeft geantwoord. Communicatieproblemen met de tolk die voor het eerst worden opgeworpen voor de Raad zijn laattijdig en kunnen om deze reden niet meer nuttig worden aangevoerd.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Afghanistan, aantoonde.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoekster vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) blijkt uit een analyse van de veiligheidssituatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in de Behsud-districten van de provincie Wardak enkel sporadisch geweld voorkomt. Deze geweldssituatie is gerelateerd aan conflicten tussen de Hazara's en de nomadische Kuchi's. Dit geweld is een jaarlijks weerkerend fenomeen. Het geweld in de Behsud-districten is in ieder geval niet aanhoudend van aard en is bovendien beperkt in de tijd. De impact op het leven van de inwoners van deze districten is beperkt. Er zijn ook weinig slachtoffers te betreuren bij de sporadische gewelduitbarstingen. Het betreft hier geen situatie van veralgemeend willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoekster verklaarde dat haar familie omwille van haar problemen Behsud Awal verlaten heeft. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters problemen besloot de bestreden beslissing terecht dat ervan uitgegaan kan worden dat verzoekster in Afghanistan nog steeds over een familiaal netwerk beschikt waarop zij kan terugvallen. Hoe dan ook maakt zij niet aannemelijk dat zij, in geval van een terugkeer naar Afghanistan samen met haar echtgenoot, die ondertussen in België is aangekomen, aan een reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zouden worden blootgesteld. Actueel is er voor burgers in haar regio immers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekster toegevoegde rapporten doen aan het voorgaande geen afbreuk. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor

vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ter terechtzitting vraagt verzoekster dat haar dossier zou worden teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde haar asielaanvraag samen met deze van haar echtgenoot te laten behandelen. Verzoekster verklaart dat haar echtgenoot eigen motieven inroept die volledig losstaan van haar asielrelaas. Haar echtgenoot zou namelijk verwickeld zijn in een grondconflict. Verzoekster wenst zich dan ook aan te sluiten bij de motieven van haar echtgenoot. Blijkens de nota die haar raadvrouw dienaangaande ter terechtzitting neerlegt zou verzoekster slechts vorige week op de hoogte gebracht zijn van de problemen van haar echtgenoot.

Niet kan worden ingezien waarom de bestreden beslissing dient te worden vernietigd en de zaak te worden teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt immers dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Ten overvloede kan nog worden vastgesteld dat verzoekster en haar echtgenoot Afghanistan reeds in de loop van de tweede maand van 2012 hebben verlaten. Zij brachten vervolgens nog enkele maanden samen door in Iran, reisden verder door naar Griekenland waar verzoeksters echtgenoot achterbleef wegens problemen met de smokkelaar. Verzoeksters echtgenoot heeft haar ondertussen in september 2013 in België vervoegd.

Dat verzoeksters echtgenoot slechts enkele dagen voor zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal en de behandeling van het beroep van zijn echtgenote voor de Raad plots eigen motieven inroept die volledig losstaan van het asielrelaas van zijn echtgenote kan niet overtuigen. De beslissing om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten is immers een bijzonder ingrijpende gebeurtenis. Er kan bijgevolg worden verwacht dat de feiten die aanleiding geven tot het vertrek uitvoerig worden besproken en vervolgens afgewogen tegen de drastische beslissing om te vertrekken. De vaststelling dat verzoekers echtgenoot zo lang zou gewacht hebben om haar in te lichten over zijn betrokkenheid bij een grondconflict relativeert dienvolgens de ernst en de geloofwaardigheid van deze feiten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER